

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

FEBEV

tegen

De Morgen en DeMorgen.be

Met een brief van 20 september 2017 dient de heer Yannick Hindryckx, woordvoerder van de Federatie van het Belgische Vlees (FEBEV), een klacht in tegen De Morgen en DeMorgen.be. Aanleiding is een artikel van 13 september 2017 onder de titel *Vleessector klaagt zelf dierenleed aan. Beroepsfederatie FEBEV wijst op commerciële druk als reden voor normvervaging*. De heer Edwin Ceulebroeck van De Persgroep antwoordt met een mail van 8 januari 2018, waarop Yannick Hindryckx dezelfde dag via mail repliceert.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 23 februari 2018. Yannick Hindryckx woonde de hoorzitting bij namens FEBEV. Edwin Ceulebroeck en journaliste Ann De Boeck waren aanwezig voor De Morgen en De Morgen.be.

DE FEITEN

Het artikel geeft de reactie weer van FEBEV over misstanden in slachthuizen na onthullingen en videobeelden over het slachthuis van Izegem. De krant schrijft dat volgens FEBEV commerciële druk bijdraagt tot normvervaging en citeert woordvoerder Yannick Hindryckx: “Mensen op de werkvloer zijn niet altijd bewust van het belang van dierenwelzijn. Dat is een probleem, zo weten we. Wat daartoe bijdraagt, is het probleem om personeel aan te werven. Bij veel buitenlanders en interimers staat dierenwelzijn niet hoog op de lijst.” Volgens het artikel werkt het slachthuis van Izegem met geen van beide groepen.

De krant schrijft verder dat FEBEV vastberaden is om de uitwassen uit te roeien en citeert opnieuw de woordvoerder, die verwijst naar een convenant met de overheid en zegt “dat camera’s in slachthuizen worden geplaatst, dat werknemers een opleiding krijgen en dat slachthuizen grondig worden doorgelicht.”

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER zegt dat de journaliste hem fout geciteerd heeft. Ze heeft zijn woorden verdraaid door een rechtstreeks verband te leggen tussen tewerkstelling van buitenlanders en interimers en problemen met dierenwelzijn. Dat heeft hij zo niet gezegd.

Het interview is in twee delen verlopen, waarbij het eerst ging over de reactie van FEBEV op de problemen in twee slachthuizen en vervolgens over de ruimere problemen in de sector.

In het tweede deel sprak klager over marges die onder druk staan en het grote verloop bij werknemers. Hij zei dat het grote verloop van interimers en buitenlanders het moeilijk maakt om respect voor dierenwelzijn continu te implementeren en dat dierenwelzijn bij hen niet hoog op de prioriteitenlijst staat. Maar hij voegde daar meteen aan toe dat het niets mag

uitmaken of het personeel geeft om dierenwelzijn, omdat het de verantwoordelijkheid van het bedrijf en de toezichhouders is om daarop toe te zien en om personeelsleden op te leiden, te sensibiliseren en te controleren. Dat laatste heeft de journaliste niet overgenomen. Zij legt een rechtstreeks causaal verband tussen interimmers en buitenlanders en problemen met dierenwelzijn, terwijl klager uitdrukkelijk zei dat dat te kort door de bocht is. Daarom is het artikel foutief, tendentius en kwetsend voor de betrokken groepen.

Klager heeft meteen na publicatie een mail gestuurd naar de journaliste om te zeggen dat hij niet correct geciteerd was, maar heeft geen rechtzetting gevraagd omdat hij ervan uitging dat het toch een discussie van woord tegen woord zou worden. Nadien heeft hij reacties gekregen van de distributie- en interimsector die zich geschokt voelden door de formuleringen in de krant.

DE MORGEN noemt de klacht een geval van iemand die schrikt van zijn eigen woorden in de krant en de reacties daarop. Er is tijdens het interview gesproken over lage lonen, interimmers en buitenlanders en klager heeft wel degelijk gezegd dat die groepen minder vatbaar zijn voor dierenwelzijn. De journaliste heeft hem correct geciteerd.

Klager betoogt dat hij ook zei dat de sector zijn verantwoordelijkheid moet nemen, maar ook dat staat in het artikel. De krant schrijft overigens niet dat interimmers en buitenlanders de enige oorzaak zijn van de problemen met dierenwelzijn, maar verwijst ook naar normvervaging en commerciële druk. Bovendien is het artikel in zijn geheel positief over FEBEV. Dat de quotes over interimmers en buitenlanders kwetsend kunnen zijn voor de betrokken groepen, ligt niet aan de journaliste maar aan klager zelf.

De journaliste zegt dat ze de mail van klager niet meteen beantwoordt heeft omdat ze veel mails krijgt na artikels en interviews en omdat het erg druk was. De krant vraagt zich af waarom klager geen rechtzetting gevraagd heeft als hij zo geschrokken was van het artikel.

BESLISSING

Klager ontkent de quote over interimmers en buitenlanders in het artikel niet, maar beklemtoont dat hij in het interview wees op de verantwoordelijkheid van verschillende actoren in de discussie over dierenwelzijn. De vraag is dan ook niet of de quote over interimmers en buitenlanders correct geciteerd is, maar of de journaliste essentiële informatie uit het interview geschrapt of verdraaid heeft, waardoor de verklaringen van klager niet getrouw zouden zijn weergegeven of de geest van het gesprek niet zou zijn gerespecteerd, zoals artikel 3 van de code bepaalt.

De Raad is van oordeel dat beide aspecten - de rol van interimmers en buitenlanders en de verantwoordelijkheid van bedrijven en controlerende instanties - in het artikel ruimschoots aan bod komen. Zo wordt klager bijvoorbeeld geciteerd over plaatsing van camera's, opleiding voor werknemers en doorlichting van slachthuizen. Bovendien vermeldt de journaliste dat in het slachthuis van Izegem, dat aanleiding was tot het artikel, geen interimmers of buitenlanders werken. Dat de krant de quote over interimmers en buitenlanders extra belicht is een redactionele keuze, maar geen beroepsethische fout.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 8 maart 2018